

AGBLE!

38

"AGBLE" betyder fält på ewe-språket. "AGBLE" = Till fältet!. Till arbetet!. Kom igen!

- Färska Togo-nyheter
- En dag på CRASE
- Mötesprotokoll
- Bybesök

- Nouvelles du Togo
- Un jour au CRASE
- Protocoles
- Visites aux villages etc.

Nº 4

1991

92

april

BULLETIN från
Molkens folkhögskola, "Togo - linjen"
Svenska Togoföreningen

Till våra läsare

Nu är vi tillbaka i Molkom igen och här kommer vårt första nummer av AGBLE! efter hemkomsten.

Efter ett brev från de unga i Dunyo följer några sidor med berättelser och rapporter, som vi skickade hem under vår vistelse i Kuma-Dunyo. Då vår hemmafront inte kunde åstadkomma ett AGBLE!-nummer under mars månad, kommer detta material nu i stället.

Vi presenterar också bidrag från eleverna på CRASE, som har organiserat sig i ett elevråd. I nästa nummer, som vi redan arbetar med, kommer en utförlig rap-

port från årsmötet med O.A.A.C., elevförbundet för tidigare elever vid CRASE, som nu tycks vara mlycket aktivt.

Lokalkommittén har haft två stora möten under vår tid på CRASE. Protokollet från det första finns i detta nummer. Det andra kommer i majnumret, liksom några kommentarer och förklaringar till protokollen.

En ändring i pågående utbyggnadsetapp har föreslagits av lokalkommitténs ordförande. Ändringen, som inte påverkar totalramen har godkänts av SIDAS:s ansvarige vid en kontakt direkt efter hemkomsten. Mera om detta i nästa nummer.

Den som vill ha en fyllig information om läget på CRASE och i Togo är välkommen till vårt

SEMINARIUM

i Molkom 8-9 maj. Se bilaga!

A nos lecteurs

Ici le premier numéro d'AGBLE! après notre arrivé à Molkom.

Il n'y a pas de place dans ce numéro pour tous les rapports de notre séjour à Kuma-Dunyo. Mais nous travaillons déjà avec le prochain numéro. Là vous trouverez peut être ce que vous ne trouvez pas dans ce numéro.

La proposition de mettre la répartition de l'ancien maison du directeur dans l'étape actuelle est acceptée par les autorités suédois.

Enfin nous voulons remercier Akpéné et Kossi, qui nous ont aidé beaucoup pendant notre séjour à Kuma. Merci aussi à tous les camarades apprentis, les anciens dans l'OAAC, les encadreurs et la direction et tout la population, qui ont fait notre séjour à Kuma très agréable. Merci!

Brev från Dunyos unga

Badam Kossi René
s/c CRASE
B.P 234
KPALIME, TOGO

Kära elever och vänner,

Vi är mycket glada att se er komma varje år, enade i avsikt att besöka Togo, närmare bestämt Dunyo. Vi, ungdomar i Dunyo, vill påminna om att vi står bakom er och vill uppmuntra er att fortsätta besöka oss varje år utan avbrott och utan att vara rädda.

I mer än 15 år har vi sett de ansträngningar ni har gjort för att kunna komma hit till oss. Det lilla vi kan göra för er är att uppmuntra alla ungdomar i centrets närhet att börja på centret. Era vänner som redan varit här har givit oss minnen för livet och hjälpt till att bibehålla en relation. Vi har nu förstått att den svensk-togolesiska vänskapen kommer att fortsätta till tidens slut.

Vi hoppas att kommande års grupper också är villiga att upprätthålla kontakten med oss ungdomar.

Bästa hälsningar och på återseende.
Tack

Skrivet i Dunyo 01-04-92

Réné

Une lettre des jeunes de Dunyo

Badam Kossi René
s/c CRASE
B.P 234
Kpalime Togo

Chers étudiants et amis

Nous sommes très heureux de vous voir unir d'intention de venir nous visiter chaque année ici au Togo, précisément à Dunyo. Nous tenons à vous rappeler que nous jeunes de ce village, nous sommes derriere vous et vous dits de continuer sans relache et sans peur vos visiter.

Depuis plus d'une quinzaine d'année, Nous avons vu et remarqué vos efforts faits a fin de pouvoir etre parmi nous chaque année. Le peu que nous pouvons vous faire, est de sensibiliser tous les jeunes qui sont à la proximité du centre de venir s'inscrire et participer massivement. Tous vos camarades qui ont déjà passé ont laissé dans nos memoires un souvenir que nous ne pouvons jamais oublier. Ce qui a d'ailleurs nous a permis de mieux tisser nos relation. Maintenant nous avons bien compris que la Suède et le Togo continuerons leur amitié jusqu'a l'infini.

Nous esperons que le prochain groupe qui sera parmi nous les année prochaines démontrera lui aussi sa capacité sur le plan de relation avec les jeunes.

Recevez nos meilleurs salutations

A bientôt
Merci

Fait à Dunyo 01-04-92

Réné

AGBLE!

AGBLE! är en informationsbulletin för i första hand Svenska Togoföreningens medlemmar och stödare av byfolkshögskolan Foyer Rural/CRASE i Togo, Västafrika. AGBLE! ges ut av deltagarna i u-landskursen "Folkbildning och livsvillkor i u-land" vid Molkoms folkhögskola. Kursen görs i samarbete med Svenska Togoföreningen och tre månader av kurtiden är förlagd till CRASE i Kuma-Dunyo. I AGBLE! vill vi informera om utvecklingen vid CRASE och i kommunen Kuma, om Svenska Togoföreningens arbete och om vad vi gör i vår kurs.

Direkt från Togo

Directement de Togo

Toute le monde dans le groupe suédois a écrit une petite histoire quand nous sommes été à Kuma-Dunyo.

Mats a écrit un rapport de la situation au CRASE. Nous avons écrit sur une funéraille, les visites aux villages, un jour ordinaire au CRASE, une danse à Dunyo, une visite chez Kossi et un jour quand nous avons cherché du bois pour le centre. Aussi comment Akbese fait les nattes à Adamé.

Liten rapport från Foyer Rural CRASE 26/2-92

Un rapport sur Foyer Rural CRASE 26/2-92

Programmet för vår vistelse här i år har blivit litet komplicerat. Vi följer i princip det preliminärt uppgjorda programmet, men på grund av nyckfulla omständigheter har det mesta kommit att hamna på de sista veckorna i mars. En sådan tragisk omständighet var att min far avled den 29/1, vilket medförde en hastig resa till Sverige den 3-10/2. En annan är att M.Blu blev påkörd av en taxi mellan jul och nyårshelgen. Han klarade sig men hans bil blev svårt ramponerad. Bilen är fortfarande på verkstad och M.Blu är beroende av att låna sin sons bil för att komma hit till Dunyo. Ändå finns en del att rapportera.

Personalen på C.R.A.S.E

Contable da Silviera har ersatts av Gadze Korula. I övrigt samma personer som i fjol, dvs rektor Folly Atah, conseiller Hounkanlin Codjo (återkom i början av febr efter en tjänstledighet), lärarna Agbekponu Yao (snickeri), Toutongon Adidja (sömnad), Ayo Kossi (smide) och Doh Afi (vävnad).

Eleverna på C.R.A.S.E

Elevantalet hade sjunkit vid vår ankomst (helt enligt de rapporter vi fått under hösten), men

en del nya har strömmat till.

Den 19/2 var läget:

I snickeriet 14 st.

I smedjan 5 st.

I syateljén 27 st.

I väveriet 5 st.

Dessutom är 5 st av sömnadselever på praktik i Kpalimé. 8 st snickerielever har varit på examsprov, varav jag tror att 4 klarat sig, däribland Gidifema Komla.

I ateljeerna pågår verksamheten normalt. I snickeriet har man mycket att göra, där är man i full gång med att tillverka sängarna till det nya elevhemmet. Det kommer att bli gedigna och vackra sängar av hög kvalitet. Det är bara synd att elevantalet är lite lägre än normalt nu när det finns så mycket att göra.

I smedjan och vävateljén har man den här veckan prov (24-28/2). Det är två flickor som ska väva en pagne med "deux pilleuses" (två kvinnor som stöter fufou). De har fem dagar på sig och övervakas av en jury, vävläraren får inte närvara under provet.

I smedjan är det Kossi (Innocent) från Bala som gör provet (det skulle vara ännu en men han har ännu inte dykt upp). Hans uppgift är att tillverka ett slags lås, eller regel, som är vanligt förekommande här nere. Han har tre dagar på sig att göra detta, nu verkar det dock som om han redan efter en dag är så gott som färdig.

Utbyggnadsetapperna

Fredagen den 14/2 hade jag ett möte med M.Blu på C.R.A.S.E. Vi gick då igenom de ekonomiska detaljerna, och jag fick alla de hittills tillgängliga verifikationerna. Tisdagen den 18/2 (en månad efter Dovota besöket) kom M.Blu och entreprenören Samtu upp till C.R.A.S.E. Samtu granskade då terrängen och mätte upp platsen för ett kök på 4x9 m, och en "refectoire" (matsal, samlingsplats) som en ellips 13x14 m. Den tidigare alltför exklusiva konstruktionen ersätts av en enklare för att vi ska kunna hålla oss inom det budgeterade utrymmet för etappen. Därefter gick vi igenom det gamla elevhuset som ska byggas om till rektorsbostad. Gamla rektorsbostaden (vid Toviekus gård intill by gränsen) besiktigades och Samtu fick i uppdrag att beräkna kostnaderna för en renovering. Bland annat måste hela takkonstruktionen förnyas, då träverket och innertaket tagit stor skada på grund av att man inte underhållit detta.

Det är viktigt att etapp 2 (matsal och kök) klaras av snabbt, så vi kan begära medel för etapp 3 (ny rektorsbostad i gamla elevhuset samt reparation av gamla rektorsbostaden) så fort som möjligt. M.Blu har framfört ett förslag som går ut på att rektor, contable och conseiller snarast skall betala hyra för de utrymmen de disponerar. Det är mycket rimligt för de har statliga löner i paritet med grundskolelärarna och de får ju finna sig i att hyra rum i de byar de arbetar.

Lokalkommittén hade ett långt sammanträde måndagen den 24/2 under M.Blu's ordförandeskap. Praktiskt taget alla byar i Kuma och Blifou var representerade och många mycket berättigade frågor ställdes. Det visar att medlemmarna verkligen är intresserade av hur Foyer Rural C.R.A.S.E fungerar. Själva huvudpunkten på ärendelistan, omorganisationen av lokalkommittén, hann man inte komma in på, men man beslöt att ha ett nytt möte den 13/3.

Vi har beslutat göra en resa upp till Kara tiden 8-10/3 (sön, månd, tis). Initierade personer som M.Blu och Agbekponu anser att det är politiskt klokt att göra en resa norrut och också då ha Kabyéer i resesällskapet. Den 5-7/3 har AEEO inbjudit alla tidigare elever på C.R.A.S.E. AEEO står för arrangemangen, medans vi står för kostnaderna. Även vi svenskar är inbjudna.

En dag på CRASE

Un jour au CRASE

Morgonen gryr. Det är fortfarande ganska mörkt. Tuppen är antligen tyst efter att ha gått hela natten. Men bara för en stund snart börjar han igen.....

Sakta börjar morgonbestyren. Små dammpartiklar svävar omkring i luften efter morgonsopningen. Solen går upp och skolvisslan ljuder.

Ljud från snickeriet blandas med dova hammarslag från smedjan. En stilla sång nynnas i syateljén. Vinden blåser runt vävstugan och dämpar mellanslagens taktfasta rytm.

Det rasslar i det torra gräset. En liten ödla pilar kvickt

iväg. Det här blivit varmare. Hönsen kacklar och sprätter runt på gårdsplanen. Solen står högt på himlen. Skönt med lite vila.

Skoldagen lider mot sitt slut. Ljudet från bypumpen möter oss när vi sakta vandrar ner mot byn. Som alltid är det fullt med folk och baljor runt pumpen. Barnen trängs och ler glatt mot oss och det käcka "Jovo, Jovo bonsoir! Ca va bien, merci!" förföljer oss genom byn.

Killingarna leker "herre på täppan" på kyrktrappan. Det börjar skymma. Sysorna stämmer upp till en konsert ackompanjerade av grodornas höga kväkande. Matdofter blandas med kaffebuskarnas starka bländoft. Ljudet av fofo-stötande kvinnor och skrikande barn överröstar nattens alla ljud.

Snart börjar små eldar och fotogenlampor glimma överallt. Månen, som här i Afrika har halakat ned, lyser på husen.

Allt är lugnt och stilla. Då börjar tuppen gala igen.....

Monika Bast

Mandomsprovet i tålamod -bybesöken.

Les visites aux villages - qui met la patience à l'épreuve.

Under den gångna veckan har vi besökt följande byar:

17/2 Dovota

18/2 Agotime och Blifou

19/2 Tokpli och Konda

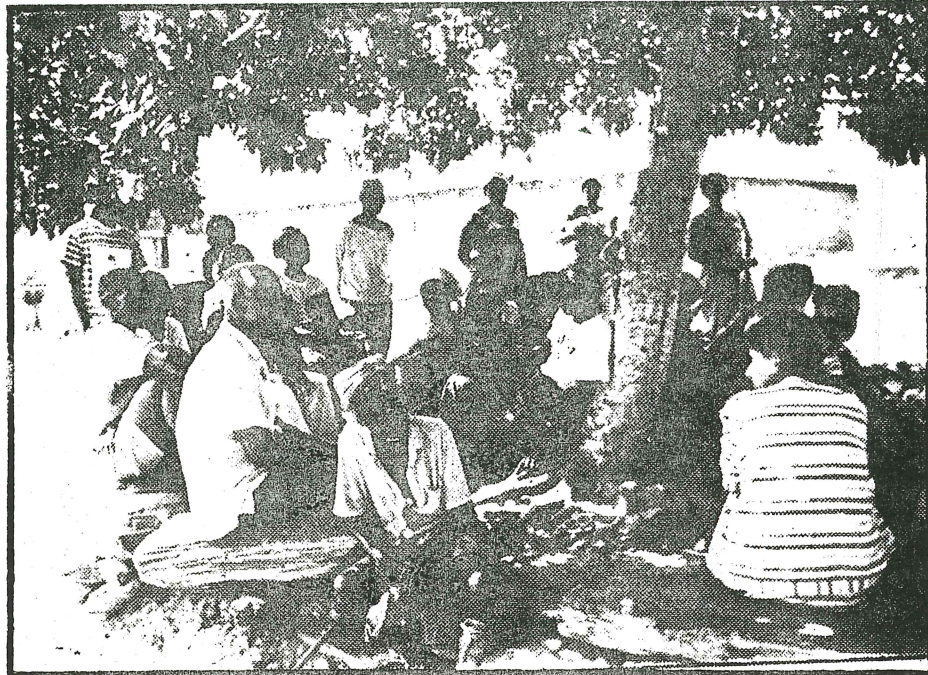
20/2 Tomegbe, Same och Totsi

Kvar har vi alltså de officiella besöken i Dunyo, Adame, Bala, Apeyeme och Apoti.

Men vi gör ett kort sammandrag av vad som vanligtvis brukar hända under ett bybesök.

Dagen börjar tidigt och vi vandrar iväg redan 6.00 för att undvika värmen. Med kamerorna över axlarna och vattenflaskorna i högsta hugg vandrar hela gruppen iväg med Kossi, Mats, rektor Folly och ytterligare en representant från skolan i spetsen. Det är friskt och skönt att gå genom skogen, men eftersom Kossi ofta bestämmer takten halvspringer vi snarare.

Väl framme i byn får vi vänta på bychefen som ska ha en liten privat mottagning i sitt hus. När han dyker upp yrvaken med sina assistenter utbrister alla de ewe-kunniga i långa hälsn-

Samling under byträdet vid ett bybesök i Konda.

Réunion sous l'arbre du village à Konda quand nous faisons une visit.

ingsfraser. Än så länge har vi lite svårt att hänga med, men vi gör så gott vi kan. Rektor Folly förklarar vårt ärende och presenterar oss med de mest konstiga namn. Det verkar vara lika svårt för honom att uttala våra namn som för oss att tala ewe.

När sedan denna lilla mottagning är över drar vi oss till centrum av byn och placerar oss på hårda träbänkar som vi sedan blir sittande på i ca 2 till 4 timmar. Vad händer då under dessa timmar?

Först nya hälsningsfraser och många händer att skaka. Givetvis följer de obligatoriska knäppningar med fingrarna (träningsvärk...). Ännu en gång presenteras vi och vårt ärende förs fram inför en pinnetuggande församling. Mats berättar om den aktuella situationen på CRASE och rektorn översätter vilket gör att allt blir väldigt tidskrävande. Mats berättar också om den planerade omorganisationen av lokalkommittén och han ber de olika byarna att utse en arbetsam och intresserad representant. Han poängterar att kvinnorna inte får glömmas bort eftersom flertalet av eleverna är flickor. Nu har vi äntligen kommit fram till den tidpunkt då Svenska Togoföreningens symboliska gåva överlämnas till bychefen. Tröjan som nästan har blivit traditionell har i år i stort sett samma tryck som denna tidning. Stearinljuset som också skänks är en symbol för den eviga lågan i samarbetet mellan

Sverige och Togo. Applåderna skallar. Bychefens talesman håller ett kort tal. Han tackar för gåvan och den uppmärksamhet som getts byn.

Efter den större ceremonin återvänder vi oftast till bychefens hus för att fängnas med pom pom, lager(öl), fanta, palmvin och icke att förglömma african aromatic schnapps. Efter att ha läskat våra strupar ställer sig alla upp på given signal. Handskakningarna och knäppningarna ljuder högt ännu en gång. Lite snurriga och ömma i sittbenen tumlar vi ut i värmen som slår emot oss. Den svettiga vandrigen hem börjar så sakteliga.....

Ingrid Fahlgren
Karin Filipsson

Djungelpromenad till Kossis hem.

Une promenade à travers de la jungle vers la maison de Kossi.

En lördag blev vi bjudna att följa med Kossi till hans hem för att hälsa på hans föräldrar.

Han hämtade oss kl. 9 finklädd och glad som vanligt. Efter en dricka i Adame tog Kossi täten med Mats efter och knallade på i rask takt. En lätt uppförs-

backe i början resulterade i att jag och Ingrid som vanligt kom på efterkälken. Färden gick genom stora kaffe- och bananodlingar och efter en dryg timmes promenad på små stigar omgivna av en helt otrolig natur kom vi så fram till ett Kabyehem.

Det blev en kort presentation och några hälsningsfraser innan Kossis far påpekade att för mycket prat gör människan sjuk, så han tyckte att vi skulle börja festen. Bandspelaren, som tycks finnas i de flesta hem, sattes på hög volym och vi bjöds på hirsöl innan vi fick ris och sås med något slags kött i. Mycket gott. Under tiden vi åt dansade männen och barnen till den moderna musiken från bandspelaren. Jag blev först förvånad över att kvinnorna inte dansade, men det visade sig att de föredrog den äkta Kabye dansen, som vi fick bevittna mot slutet av besöket. Det kom mer folk när trummorna började ljuda och alla hängav sig åt dansen. De flesta hade lövruskor i händerna och då och då gav någon till ett skrik. Vi tittade fascinerat på och Mats gjorde bra ifrån sig när han deltog. Sedan var det dags att återvända till C.R.A.S.E innan mörkret infann sig. Trötta och nöjda.

Helen Magnusson

Mitt livs roligaste begravning en kort reflektion.

La fête de la funéraille à Bala.

Jag har varit på två begravningar tidigare i mitt liv. Där var tårar, långa tal, ett stort mörker och massor av sorg. Man samlades för att fälla ytterligare några tårar som man inte hunnit med innan det definitiva avskedet som sedan skedde i pampig stillhet.

Vilken motsatt att nu vara med om en begravning med helt andra förtecken. En glad fest för att gemensamt minnas allt man fått dela med den förlorade vännen. Ett avsked med sång och dans natten lång....

Jenny Gille
C.R.A.S.E 23/2-92

Vedhämtning

Un jour quand nous avons cherché du bois.

Fredagar på Crase innebär praktiskt arbete fram till klockan 12:00. Det kan vara allt från att stäsa på området till att rensa ogräs från vdlleyboll planen. En fredag var vi och hämtade hem till köket. För oss svenskor blev det ett smått exotiskt äventyr, men för våra afrikanska vänner var det ju såklart ett vanligt arbete.

Rektorn var i Lomé, så det var contablen som delade upp oss i olika grupper. Vi (Karin, Ingrid, Helen och Helen) följde med tre tjejer från syateljen för att samla ihop vår beskärda del. Först stannade vi till nere i Adamé för att hälsa på en av tjejernas familj. Det blev som vanligt långa hälsningsramsor på ewe. De försökte förtvivlat få oss att svara med rätt ord på rätt ställe, vilket alltid är lika svårt. Vi fick låna var sin näsduk för vi tänkte väl bära hem veden på huvudet?! Inte för att vi vita har varken afrikanskt balanssinne eller nackmuskler, men visst var det värt ett försök. Man ska ju ta seden dit man kommer.

Så började vandrigen och vi följde en stig uppför ett berg. Vi gick i vad Kossi belåtet kallar "riktig skog" dvs växtlighet med flera olika trädsorter. Känsla att se palmer, lianer och annat som tillhör "djungeln". Men ju längre bort vi kom från skolan desto mer gruvade vi oss för tillbaka vägen. Längs stigen stötte vi på några hyddor. Höns sprang och pickade på gården och en haltande hund morrade ilsket. Några små barn tittade storögt på oss.

Till slut kom vi i allafall fram och tjejerna bad oss vänta under tiden de var och högg ner träd med sina coup-coup. Veden fördelades i tre stora högar och utav ett bananblad gjordes ett rep som vreds med en liten pinne i vardera kanten. Miljövänligt och bra! Till oss nybörjare le-tadesfyra stockar fram. Tillräckligt tungt för oss, men alltså ingenting mot afrikanernas egna paket. Dags att göra "mandomsprovet"! Upp med stocken på huvudet och försöka få jämvikt. Att fästa blicken rakt fram gick ju bra så länge vi inte gick på stigen som varken var rak eller fri från rötter och stenar.

Längre ner hade man startat ett svedjebruk och elden spred

sig snabbt. Det sprakade rejält och vi var tvugna att springa förbi. Nere i Adamé hälsades vi välkomna åter utav leende bybor. Dagens sensation verkade vara att se joovo(vita) bära ved på afrikanskt vis.

Nu så här efteråt har man glömt hur svetten lackade och hur vi kämpade. Vi var alldeles för glada och stolta över att fått hem en "liten stock" alldeles själva. Tro mig, det var värt både stel nacke och öm hårbotten da'n därpå.

Helen Ednarsson

Mattflätning

Comment on fait les nattes.

Jag ville så gärna se hur man flätar dessa mattor som på ewé kallas Abba. Hapi, en kvinna som bor i Adamé tillverkar sådana. Hon hade samlat en stor bunt med långa blad som stod i ett hörn av rummet. Växten heter "shank" på franska. Den planteras och växer nära floden. När hon har skördat bladen skär hon bort kanterna som är fulla av taggar. Sedan läggs bladen ut på marken för att torka. Efter torkningen drar hon bladen över en käpp för att de ska bli mjuka. Bladen klyvs därefter i lämpliga bredder. Mellan två käppar som står i varsin cementklump på golvet sätter hon fast inslaget. Så flätar hon fibrerna om inslaget och sätter upp ytterligare ett inslag. Hon avslutar mattan med en kant runtom för att fästa alla ändar.

Hapi har lärt sig hantverket av sin mor.

För att kunna börja med mattorna har hon fått vänta på det rätta klimatet. Nu har "armatand" passerat och luft fuktigheten är hög, så nu har hon många mattor att tillverka. Hon ska ta med sig mattorna till Kpalimé och sälja dem där. Blir det några över säljer hon dem i sin egen by. En matta kostar ca 600 cefa=12 kr

Viola Zirath

La danse

DANSEN

När kommer ett försök att beskriva något som jag har fascinerats av särskilt härnere. Nämligen dansen som man plockar fram som en gemensam pärla när lusten och tillfället faller samman.

Det är kväll. Sysslorna med kvällsmaten på centret är precis undanstötkade. Nattemörkret har lagt sig tillrätta för ett bra tag sedan. Jag är på väg ner mot byn tillsammans med två av flickorna på centret. Månen hjälper oss på vår väg ner.

Det är inget särskilt med denna kväll, förutom att det är dans i byn...

På väg in i Dunyo börjar den ena flickans kropp svänga sig, under ttenkärlet hon bär på huvudet, små glada dansrörelser.

Ett lyckligt litet tjut undslipper henne. Med ett knappt märkbart stygn av avundsjuka kan jag för en kort stund nästan ta de två flickornas iver att snart få röra sig till de lockande tamtam-rytmerna som vi nu kan höra.

I mina två afrikanska panjer, som jag hastigt virat in mig i innan vi gick, försöker jag följa flickan framför mig i den framdansande ringen. Takten är lätt att följa, men den självklara njutning som de andra flickorna utstrålar finns inte hos mig. Bra dansat viting ropar roade röster till mig.

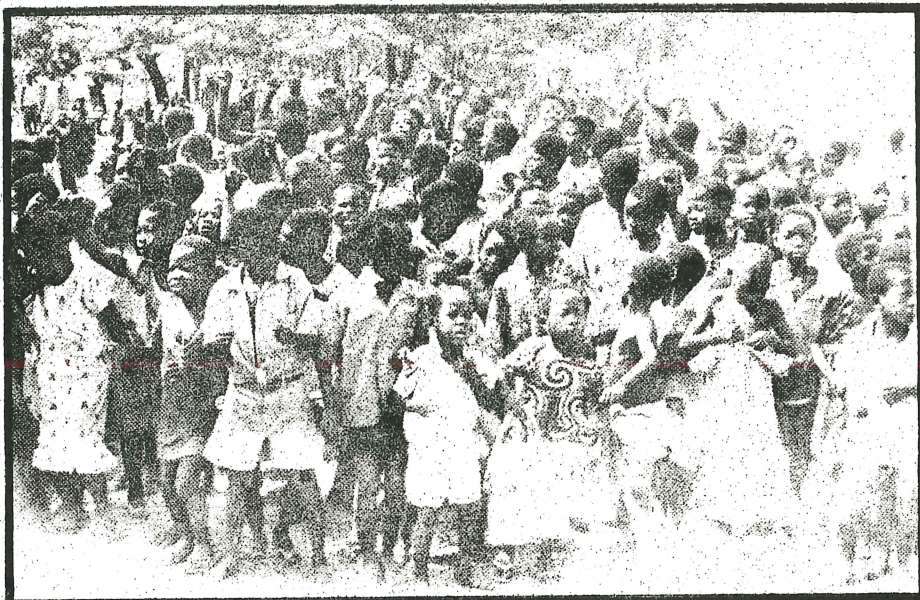
Stillsamt smyger jag mig ur ledet för att sätta mig på en sten en bit bort och istället beskåda händelsen.

Man har nu stämt upp i en gemensam sång också. Den dansande ringen med unga flickor rör sig sakta framåt. I mitten trollar unga pojkar fram magiska rytmer.

Alla rör sig på exakt samma sätt, men vem man än fångar med blicken fascinerar en genom sitt vackra sätt att röra sig på, som om det bara fanns det här ögonblicket, den här platsen med dansen, som omsluts av den fulländade sången och rytmen, som i sin tur uppslukas av nattmörkret. Jag sitter på den hårda

stenen en bit bort, åter med ett stygn av avundsjuka i hjärtat. Var finns denna motsvarande hyllning till nuet i tillvaron hemma i mitt land?

Ulrika Engström

Dansande barn vid primärskolan i Lassa-Lao. En av de två skolor som önskar en kontakt med en svensk skola. Les élèves de l'école primaire de Lassa-Lao dansent pour la délégation suédoise.

Skolkontakter

Des contacts avec les ecoles

Enligt traditionen ska vi i Togolinjen hjälpa till att upprätthålla de skolkontakter som tagits mellan Togo och Sverige. Därför besökte vi skolorna i Kuma-Dunyo, Agotime och Lassa-Lao.

Primärskolan i Kuma-Dunyo. Bergkarlås skola i Mora har länge haft kontakt med Kuma-Dunyos primärskola och Balas primärskola. Också detta år hade Viola Johanssons klass ritat teckningar och skickat med skolmaterial och ett klassfoto. Gåvorna blev väldigt uppskattade och skolans rektor sände ett stort tack till Bergkarlås skola. Vi fick också med oss teckningar som eleverna på skolan i Dunyo hade ritat. Dessa teckningar ska vi överlämna till Bergkarlås.

Bergkarlås har också en kontakt med primärskolan i Bala men

p.g.a tidsbrist kunde vi inte besöka den skolan personligen. Teckningarna och materialet som Bergkarlås skickat med nådde i alla fall skolan.

Agotime och Lassa-Lao

Vi gjorde också besök på Agotimes primärskola och Lassa-Laos primärskola. Dessa två skolor har ingen kontakt i Sverige men de skulle gärna vilja få en kontakt. Så kära läsare om ni har någon kontakt med en svensk skolklass eller skola som skulle vara intresserade av ett utbyte med en afrikansk skola hör gärna av er till oss!

Vi möttes av en enorm värme och spontanitet hos de afrikanska eleverna. Bemötandet vi fick gjorde ett starkt intryck på oss. Eleverna på Lassa-Lao hade ordnat ett program med mycket sång och dans. De visade bl.a upp en traditionell kabye-dans då barnen dansade med bjällror runt benen och stavade i händerna.

Madame, la préfete, a fait une visit au C.R.A.S.E.

Prefektbesöket

Kloto, den prefektur, landsdel, som Kuma-Dunyo tillhör har fått en ny prefekt. Det är en kvinna vid namn Madame Duybioe-Alagbo. Det kom en förfrågan till skolan från henne om att få besöka CRASE och se dess verksamhet. Den 23/1 hade man nöjet att ta emot henne.

Vid prefektens ankomst denna dag hade skolans elever och lärare, huvuddelen av lokalkommittén samt delar av bybefolkningen samlats utanför skolan och det hela började med allehanda tal och sång.

Rektor Folly Atah höll det inledande talet och informerade allmänt om CRASE. Mats Matsson redogjorde för samarbetet mellan Svenska Togoföreningen och centret i Kuma-Dunyo. Snickarläraren på CRASE Abekponou Yao, som varit med från centrets startande, berättade om dess historia. När det var dags för prefekten själv att säga några ord betonade hon vikten av att ungdomar får chansen att lära sig

Prefekten, Madame Duybioe-Alagbos besök i Adame.
Madame, la préfete Duybioe-Alagbo visite Adame.

ett yrke i dagens Togo, där enligt henne alltför unga lockas av en akademisk utbildning. Hon uttryckte därför ett stort intresse för verksamheten på CRASE. De olika talen vid denna samling

blandades upp av sång från både centrets skolkör och den svenska gruppen.

Efteråt visades prefekten och hennes medarbetare runt i skolans ateljéer och fick se prov på verksamheten.

Prefekten, Madame Duybioe-Alagbo, besöker CRASE.
Här i syateljén.

Madame le préfet Duybioe-Alagbo fait une visite au CRASE. Ici dans l'atelier couture.

La libération

Liberationen

Torsdagen den 5 mars 1992 var det dags att utexaminera 2 smeder, 6 sömerskor, 13 snickare och 2 väverskor.

På onsdagseftermiddagen förberedde vi festligheterna genom att bygga en patam, ett palmtak. Palmbladen ger behövlig skugga åt festens besökare under dagens hetaste timmar. Tidigt på torsdagsmorgonen kokades ris och sås och hela skolområdet sopades extra noga. Vid 8-9-tiden började folk att

samlas under patamen. Där var släkt och vänner till avgångseleverna och andra intresserade bybor.

Festen inleddes med att alla elever på CRASE tågade sjungande och dansande upp ifrån elevhemmet och ner till festplatsen utanför skolans huvudbyggnad. Här hölls sedan tal av bl.a rek-

tor Folly och Mats. Programmet innehöll också sång och dans och dansuppträdanden av eleverna på skolan och den svenska gruppen. Yrkesdiplomen utdelades under högtidliga former.

Ännu en grupp elever har nu fått sina yrkesdiplom och är tack vare CRASE i KumaDunyo professionellt utrustade för att ge sig ut på den stenhårda arbetsmarknaden.

Jenny Gille

Diplomutdelning till flickorna i syateljén.
La école donne les élèves leur diplômes.

På liberationsdagen delades diplom och "startmaterial" ut av respektive lärare.

Le jour de liberation chaque apprenti recevoit un petit cadeau.

Centre de formation professionnelle, CRASE de Dunyo.

DISCIPLINE

Nous apprentis nous sommes tenus au respect du personnel administratif, d'encadrement et aussi de nos camarades. Nous devons avoir au niveau des villages environnants un comportement qui puisse honorer le centre. Cet comité représentatif de tous les apprentis ou ateliers élu pour un an par nous les apprentis et des souci de l'auto-discipline permanente a

pour role de présenter à la direction "problèmes-doléances" et suggestions de ses électeurs.

Propreté et respect de la chose publique

Le respect des règles d'hygiène (vestimentaire et corporelle) doit être observé par tout apprenti qui se présente au centre. Nous sommes tenus à la participation de l'entretien général du centre (soins de tous les biens collectifs mis à notre disposition. Ex. champs collectif, teckeraie, vergeret poul-ler.

Généralité

Un comité local constitué de notables des villages environnants doit assister au conseil des encadreurs afin de trouver des solutions aux problèmes et aux conflits sociaux au centre ou à l'extérieur du centre, mais impliquant celui-ci. Le conseil des encadreur décide d'un commun accord le comité local du renvoi d'un apprenti après étude de son cas. Le travail quotidien organisé de 7h - 30 à 12h 00 et de 14h 30 à 17h 00. Une récréation de 30 mn est prévue le matin de 9h 00 à 9h 30.

Permission

Toute absence est subordonnée à l'obtention d'une autorisation écrite préalable à la direction. Toute absence non autorisée se justifier à la direction pour une note des présents en tuteur.

Abaása Kudzo - président du C.A. du CRASE de Dunyo

Center för yrkesutbildning CRASE i Dunyo.

ORDNINGSREGLER

- Vi elever skall visa respekt för skolans personal och kamrater.
- Vi ska uppträda på ett sätt så att C.R.A.S.E får ett gott rykte.
- Styrelsen representera alla skolans elever. Ledamöterna väljs ur samtliga ateljéer i ettårs perioder. Styrelsen har har till uppgift att framlägga elevernas problem, klagomål och förslag till skolledningen.

Renlighet och respekt för skolans egendom.

- Skolans alla elever måste respektera reglerna för kropps och kläd hygien.
- Vi är förpliktigade att delta i den allmänna skötseln av centret. Ex skolans fält, höns-hus, teak och fruktträdplanteringar.

Allmänt

Lokalkommitten skall hjälpa till att lösa sociala problem och konflikter på centret och i dess närhet.

Arbetstiderna är följande: 7.30-12.00 och 14.30-17.00. På förmiddagen är det rast mellan 9.00 och 9.30.

Lov

För att få ledigt skall man skriftligen lämna in ett meddelande till skolledningen. All ogiltig frånvaro rapporteras av skolledningen till föräldrar eller förmyndare.

Abassa Kudzo - ordförande i elevrådet. CRASE Kuma-Dunyo

COMITE des APPRENTIS du CRASE de Kuma-Dunyo

COMITE des APPRENTIS du CRASE de Kuma-Dunyo

ABASSA	Kudzo	:	PRESIDENT	
AGBETSOAMEDO	Adzo	:	Vice PRESIDENT	Major, Tissage
ADANSAH	Kossi	:	SECRETAIRE	Major General, Forge
DOH-ATIGLA	Senye	:	Vice SECRETAIRE	Sous-Major, Couture
AVONYO	Yao	}	CONSEILLERS	
KPOTO	Adzovi			
LANGUIE	Afi			Major, Couture
ABLOR	Kofi	}	SURVEILLANTS	Major, Menuiserie
AKLOBOE	Akpene			
KALAO	Kossi			

BUT

Cette comité a pour but: l'organisation, le bon enlèvement de nos activités, la discipline entre nous apprentis, l'amour de nos prochains et du corps encadreurs et pour le developement et l'existence du centre.

DEVISE

AMOUR

TRAVAIL

VERITE

ELEVRÅDET, CRASE Kuma-Dunyo

MÅL

Elevrådet har som mål att: Organisera eleverna.

Kontrollera att skolans aktiviteter fungerar.

Upprätthålla diciplinerna på skolan mellan eleverna och mellan elever och lärare.

Uppmana eleverna att förhålla sig kärleksfullt till sin nästa och lärarkåren.

Verka för skolans fortlevnad och utveckling

VALSPRÅK

KÄRLEK

ARBETE

SANNING

Réunion du Comité' Local 24/2 1992

RAPPORT DE LA REUNION DU COMITE
LOCAL DE CRASE DE KUMA-DUNYO-
SISE

LE VENDREDI 24 FEVRIER 1992
à 9 heures 10 minutes

PROTOCOLE

L'an 1992 et le 24 Fevrier est tenue à Kuma-Dunyo au centre rural d'activités socio éducatives une réunion du comité local et des Eucadreurs du dit centre.

L'ordre du jour était:

- 1) Réorganisation du jour local
- 2) Information de l'association Suédoise par Mr Mats Matsson
- 3) Divers

La réunion commençait à 9 heures. Mr Blu, le président du comité local a pris la parole pour souhaiter la bienvenue à tous les membres. Il a aussitôt donné l'ordre du jour et a donné la parole à Mr Mats Matsson en premier bien après son ouverture des séances.

Prenant la parole Mats Matsson a déclaré: je suis très content de voir tous les membres du comité local bien réunis ce jour autour de son président Mr Blu. Selon Mats, je ne fais pas partie du comité local au Togo ici à Kuma. Mais je suis un observateur et en même temps le représentant de notre association en Suède a-t-il ajouté.

Avançant sa parole sous une forme diplomatique Mats disait: bien que je sois un observateur à cette réunion je peux vous donner des exemples du fonctionnement de notre association et de son bureau en Suède, comme ceci. Notre association en Suède est très petite, mais nous trouvons des fonds d'aides des volontaires et des donateurs libres. Dans des 4 années nous avons eu beaucoup de succès des requêtes de fonds assez importantes au près de notre gouvernement suédois grâce aux efforts du président du comité local de CRASE à Kuma-Dunyo. C'est ainsi que nous sommes arrivés aujourd'hui à construire un grand dortoir, une tisseranderie, une grande citerne d'eau un grand WC et des chambres de toilette. Pour Mr Matsson le comité du CRASE représente l'association en Suède au Togo, comme à Kuma. Il a félicité beaucoup Mr Blu président du comité local pour

son bon travail qu'il a fourvi au développement du centre tout en spécifiant les points importants. Le maintien des comptes en dépenses c'est à dire les factures. La surveillance des comptes bancaires. Les contacts réguliers entre lui et l'association en Suède. Ce qui signifie qu'il y a une bonne collaboration entre le comité local du CRASE et l'association en Suède. Mr Mats souhaite alors une bonne entente entre tous les membres du comité local du CRASE, une vigilance, une compréhension mutuelle. Ce qui peut nous permettre de trouver des fonds plus importants au près de notre gouvernement suédois a-t-il ajouté. Pour mettre fin à sa parole Mr Mats a dit:

Je souhaite que le comité local représente notre association en Suède au CRASE comme au Togo.

Après Mr Matsson, vient le tour de Mr Dantou Munyabu qui a aussi déclaré: bien que membres du comité local que nous sommes, il est triste que nous ne savions rien de ce qui se passe au CRASE. Nous n'avons jamais aucune information des activités qui se déroulent au CRASE. Mr Dansou a donné des exp. Concernant les bâtiments et d'autres travaux de construction au centre. La gestion du matériel, du personnel etc. Mr Dansou s'est étonné d'être aveugle comme membre du comité local pendant plusieurs années, et a ensuite posé la question à l'assistance s'il est fautif ou non? Mr Deh Kosi Mensah le vice président du comité local a appriyé Dansou en disant qu'il est juste dans sa parole et lui a demandé de continuer. C'est ainsi que Mr Dansou en disant qu'il est juste dans sa parole et lui a demandé de continuer. C'est ainsi que Mr Dansou a fait allusion à certain membre intrui dans le comité, et qui devient nuisible du CRASE et à la direction. J'ai décidé de ne plus être membre du comité local, si je ne peux pas savoir ce qui se passe au sein du centre et du comité. Je regrette beaucoup que les gens se moquent des de nous en nous disant que nous sommes des aveugles dans le comité car nous ne pouvons jamais répondre à aucune des questions qu'ils nous posent sur le centre. C'est triste pour moi ajoute Mr Dansou et a posé la question à Mr Blu président du comité local à savoir s'il a jamais informé les membres du comité des virements qu'il reçoit depuis son élection comme président du

comité local. Des virements opprimés pour les constructions achat du matériel etc. Mr Blu a reconnu qu'il ne l'a pas fait depuis qu'il est nommé comme président du comité local. Il a expliqué de son retard et surtout de ses préoccupations attentivement, je le ferais a dit Mr Blu. Mr Akpama Habel, lui a introduit l'idée de l'animation rurale au sein du centre en d'autres formes traditionnelles. Selon Akpama, nous devons retourner certains des apprentis à la terre, à l'élevage. Surtout au besoin du service qui manque pour l'homme de Kuma, de notre préfecture du Togo entier et des africains. Mr Akpama s'étonne de voir plusieurs garçons et filles courir au centre pour apprendre la menuiserie, la couture, le tissage, dont la besogne manque pour des dizaines de menuisiers dans le canton. Akpama a pleuré dans ses entailles de voir des jeunes filles courir d'apprendre la couture alors qu'on peut compter des centaines de couturières à Kuma comme dans les villes Togolaises qui les machines à coudre ne font que l'ornement de leurs chambres et, en plus il se pose la question à savoir pourquoi une apprentie peut coudre du papier de ciment pendant trois ans pour devenir une couturière valable à la nation? Mr Akpama d'un regard philosophique lointain a ajouté à sa parole que nous pouvons introduire la riziculture, la semence du maïs au bord des nombreuses rivières à Kuma, la plantation des arbres fruitiers le reboisement, surtout la production des volailles ce qui est un enfant du milieu a besoin pour sa vie quotidienne et pour l'évolution des ses mémoires dans l'avenir. Selon Mr Akpama Habel, j'avais introduit de ces idées au président du comité local et à l'association suédoise, mais on me faisait comprendre que ces idées sont plus hautes et insurpassables pour l'association et pour le centre. Mr Akpama s'étonne alors en disant: Comment un africain ne peut pas penser et réfléchir de ce qu'il a besoin et de ce qu'il doit faire pour son développement? C'est au bout de cette question que Mr Blu président du comité a demandé Mr Akpama de faire un avant projet avant la seconde réunion. Il a aussi expliqué la possibilité d'assistance de l'association qui ne voulait pas financer beaucoup de choses. Même l'installation du groupe électrogène au centre a été à ma propre charge ce qui m'avait

coûté plus de 500 000 CFA. Mr Agbekponu a automatiquement soutenu l'idée de Mr Akpama qui devrait être le pilier fondamental de toutes les activités du centre. C'est très possible on peut réaliser vos idées. Nous voir tisser des pagens au centre, mais nous ne cultivons pas encore le coton ajoute Agbekponu. C'est ainsi que Mr Akpama a repris sa parole, s'il faut l'enseigner je peux le faire sans aucun tous car je suis du milieu. Meme s'il faut initier les encadreurs je suis trop prêt à le faire. J'ai assez d'expériences sur ce point Mr Akpame quitte la salle de la réunion pour ses préoccupations. Mr Bada Kodzo a posé la question à savoir comment se fait la gestion du centre en deux points.

- 1) Le droit d'inscription des apprentis?
- 2) les recettes des ateliers?

Le président du comité local a retourné ses questions au Directeur Mr Foly en disant Je n'ais jamais voulu m'introduire dans les affaires de la gestion du centre c'est au Directeur de répondre ajoute Mr Blu. C'est ainsi que Mr Foly ATA le Directeur du centre a dit à l'assistance. Nous n'avons pas de crédit de fonctionnement de la part de l'Etat togolais en disant. Ce n'est que le droit d'inscription les recettes des ateliers qui nous aident à tourner les activités au centre. Mais j'espère que ça va changer dans l'avenir car le Ministère du centre y pense à ce sujet a déclaré Mr Foly le Directeur du centre. Toujours dans les divers le vice président du comité Mr Deh Kosi a accusé le chef de canton à Tokpli de son manque de soutien moral au centre et le manque des apprentis des villages de Tokpli, Apoti, Bala, Afeyeyeme et Konda.

Mr Tete Matherlo a répondu au vice président du comité Mr Deh en lui disant: si le Chef de canton devient inactif dans les affaires du centre c'est parce que le vice président du comité Mr Deh Kosi avait fait du centre sa propriété. Mr. Matherlo lui a mis au point certaines bien du centre. Par expl. les moutons du centre, la main mise sur le comité pendant plusieurs années a conclu Mr Tete Matherlo. C'est au bout de ces discussions que le président du comité a expliqué les problèmes des moutons qui étaient empoisonnés pour les

protéger il a demandé de les remettre au vice président qui les élève actuellement. Cette information était insuffisante pour certains membres du comité et leur paraissait très flou. Le président a donné aussi l'effectif des apprentis des villages de Kuma qui devient un peu plus important et sont au nombre de 27 apprentis. Le président du comité a clôturé la réunion tout en remerciant l'assistance et en les invitant au prochain rendez-vous le 13 Mars 1992, vers 1 h 55

Traduction libre par Agbekponu K. JAO

Fait à Kuma-Dunyo le 24/2/92.

Etaient présents:

BLU Kosikuma	Président
AGBEKPONU Yao	

Etaient présents:

BLU Kosikuma	Président
AGBEKPONU Yao	Vice
NUNYABU Dansou	Régent du village
DEH Kosi Mensah	Vice président
TETE Matherlo	Tokpli
SATRO Kofi	Konda
KODJO Badam	Dunyo
ANKOU Adonko	AECO-Dunyo
ATA Mawudo	Adame
GELI Komi	Dunyo
FOLY Yaovi	Tsame
VULE Komi	Tokpli
MAWUSI Anku	Apeyeyeme
ENOS Samtoui	Apeyeyeme
AKPAMA Habel	Adame
ALOTSI Kodgo	Adame
KUGBLENU Monique	Adame
AMEDOME GumV	Apoti
AMEDOME Evazuame	Apoti
AWOSO Tchao	Blifu

Lokalkommitténs möte 24/2 1992

Rapport från mötet med lokalkommittén för CRASE i Kuma-Dunyo Fred, 24 febr. 1992, kl 9.10

Protokoll

År 1992 den 24 februari tilldrog sig i Kuma-Dunyo på CRASE ett möte med lokalkommittén och centrrets lärare. Dagordning:

- 1 Nyorganisation av lokalkommittén
- 2 Information från Sv. Togo-föreningen av M. Mats Matsson
- 3 Övrigt

Närvarande:
(enl. lista)

Mötet började kl. 9.10. M. Blu lokalkommitténs ordförande, hälsade ledamöterna välkomna. Han presenterade först dagordningen och gav ordet till M Mats Matsson genast efter mötets öppnande.

Mats Matsson förklarade: "Jag är mycket glad att se så många lokalkommittémedlemmar församlade idag inför sin ordförande M. Blu. Jag ingår inte i lokalkommittén här i Kuma, utan är observatör och samtidigt representant från vår förening i Sverige".

Mats fortsatte i diplomatiska ordalag: "Även om jag bara är observatör på detta möte, kan jag ge exempel på hur vår förening och dess styrelse i Sverige fungerar. Vår förening i Sverige är mycket liten, men vi får frivilliga bidrag från våra medlemmar och andra donatorer. Under de senaste 4 åren har vi lyckats få viktiga tillskott från de svenska myndigheterna (SIDA) mycket tack vare arbetsinsatser av ordf. i lokalkommittén för CRASE i Kuma-Dunyo. Det är därför som vi till idag kunnat bygga ett stort elevhus, en västvuga, en stor regnvattnecistern, en stor WC, (torrdass) och toaletttrum (toalettutrymme)

Mats Matsson under att lokalkommittén företräder den Svenska föreningen i Togo och i Kuma. Han lovordade M. Blu lokalkommitténs ordf., för hans fina arbete för centrrets utveckling och nämnde några viktiga punkter: handhavandet av fakturor, övervakning av bankkonton, regelbundna ekonomiska rapporter till Sverige, vilket visar att det är ett gott samarbete mellan lokalkommittén vid CRASE och Sv. Togo-föreningen. M. Mats Matsson önskar så ett gott samförstånd mellan alla medlemmar av lokalkommittén vid CRASE och ett aktivt intresse för centret. Detta kan göra det möjligt att söka mera betydande bidrag från de svenska myndigheterna, tillade han. M Mats avslutade med förhoppningen att lokalkommittén

mätte fungera som en självständig förening att representera Sv. Togoföreningen i Togo och Kuma.

Efter M Mats Matsson kom turen till Dansou Nunyabu som deklarerade: "Även om vi är medlemmar i lokalkommittén är det tråkigt att vi ingenting vet om vad som försiggår på CRASE. Vi får aldrig någon information om den verksamhet som förekommer på CRASE".

M Dansou gav exempel: Rörande byggnaderna och andra arbeten på centret, förvaltningen av material, personal etc.

M Dansou tyckte det var underligt att famla i blindo som medlem av lokalkommittén sedan många år. Han frågade sedan de församlade om han hade fel eller ej.

M Deh Kössi Mensah, v. ordf. i lokalkommittén, höll med Dansou och sa att han hade rätt och bad honom fortsätta.

Sålunda gjorde M. Dansou anspelning på en viss medlem som trängt sig in i kommittén och som är skadlig på CRASE och i direktionen. "Jag har beslutat att inte längre vara medlem av lokalkommittén, om jag inte kan veta vad som försiggår på centret och i kommittén. Det är beklagligt hur folk skämtar om oss och säger att vi är blinda i kommittén, ty vi kan aldrig svara på frågor som de ställer till oss angående centret. Det är ledsamt för mig, tillade M. Dansou och frågade M. Blu ordf. i lokalkommittén, om han någonsin informerat kommittéledamöterna om de kontoöverföringar i avsedda för byggnader, matriel etc, han mottagit sedan han blev vald till ordf. i lokalkommittén.

Blu erkände att han inte gjort det sedan han blev ordförande i lokalkommittén. Han redogjorde för orsaken till förseningen och särskilt för sina problem. "Mycket snart kommer en utförlig rapport" sade M. Blu.

M. Akpama Habel tog upp idén om landsbygdsanimation inom centrets ram i andra former än de traditionella. Enligt Akpama bör vi återsända vissa av eleverna till jorden. till jordbruk, trädgårdsodling och boskapsuppfödning. Framförallt för det behov av service som fattas för människorna i Kuma, i vårprefektur, i hela Togo och i Afrika. M. Akpama förvånade sig över att se många pojkar och flickor springa

till centret för att lära sig snickeri, sömnad, vävning, då arbete saknas för många snickare i kommunen. Akpama gräter i sitt hjärta av att se unga flickor springa till CRASE för att lära sig sömnad, när man kan räkna hundratals de sömmerskor i Kuma, liksom i de togolesiska städerna, för vilka symaskinerna inte är annat än prydnad i deras kammare. Och dessutom frågar han sig hur en elev kan sy i cementsäckspapper i tre år för att bli en etablerad sömmerska för nationen?

M. Akpama tillade, filosofiskt fjärrskådande, att vi kan introducera risodling, plantera majs vid de talrika vattendragen i Kuma, företa plantering av fruktträd och skog. fjäderfäproduktion, något som barn i området behöver för sitt dagliga liv.

Enligt M. Akpama hade han presenterat dessa idéer för lokalkommitténs ordf. och den svenska föreningen men man lät förstå att dessa idéer är för höga och oacceptabla för föreningen och centret. M. Akpama säger förvånat: Varför kan inte en afrikan tänka och reflektera om sina behov och om vad han bör göra för sin utveckling?

Med anledning av denna fråga bad M. Blu kommitténs ordf., M Akpama att göra en förstudie till nästa möte. Han förklarade också möjligheten av bistånd från föreningen, som inte kan filnansera alltför många olika saker. Bara installationen av elgeneratorn (som donerats av togolesiska regeringen) på centret har skett på mitteget initiativ, något som kostat mig över 500000 FCFA.

M. Agbekponu understödde "automatiskt" M. Akpamas idé, som borde vara hörnstenen för all verksamhet vid centret. Det är mycket möjligt att ralisera era idéer. Vi kan väva tyger på centret, men vi odlar inte längre bomull, tillade Agbekponu.

M. Akpama återkom så och sade "Om man behöver lära sig det kan man göra det utan problem ty han kommer från området. T.o.m. om man behöver instruera lärarna, är jag bara alltför redo att göra det. Jag har mycket erfarenhet". Här lämnade M. Akpama möteslokalen för sina egna angelägenheter.

M. Badam Kodzo frågade också om förvaltningen av centret.

- 1 Hur är det med elevernas inskrivningsavgift?
- 2 Hur är det med ateljéernas inkomster?

Ordf. vidarbefordrade dessa frågor till rektor för centret M. Folly, med orden: "Jag skulle aldrig vilja befatta mig med frågor rörande centrets skötsel. Det är rektorns uppgift att svara".

Sålunda sade M. Folly, centrets rektor, till de församlade: "Vi har inget bidrag från den togolesiska staten till driften. Förutom inskrivningsavgifterna är det bara inkomsterna för ateljéerna som hjälper oss att driva verksamheten på centret. Men jag hoppas detta kommer att ändras i framtiden, ty ministeriet för centret tänker på detta problem."

Fortfarande under punkten övrigt anklagade kommitténs v. ordf. M. Deh cantonchefen i Tokpli för bristande moraliskt stöd åt centret. Han klagade också på att få eller inga elever kommer från byarna Tokpli, Apoti, Bala, Apeyema och Konda.

M. Tete Mateherlo svarade v. ordf. i kommittén M. Deh, "Om cantonchefen blir inaktiv när det gäller centrets affärer, beror det på att v. ordf. i kommittén, M. DEH KÖSI, har gjort centret till sin egendom". T.ex. centrets får har tagits omhand av kommittén sedan flera år till avslutade M. Tete Mateherlo.

Med anledning av dessa diskussioner förklarade kommitténs ordf. problemen med fåren. För att skydda dem, sedan de utsatts för förgiftning, bad han att de skulle tas omhand av v. ordf. som sköter dem för närvarande.

Denna information var o- tillräcklig för vissa kommittéledamöter och syntes dem alltför vag.

Ordf. upplyste om att antalet elever från byarna i Kuma ökat något och uppgår nu till 27 elever.

Kommitténs ordf. avslutade mötet, tackade deltagarna och inbjöd till nästa möte den 13 mars 1992, kl 13.55.

Fritt tolkat av:
Agbekponu K. Yao
Kuma -Dunyo den 24.2 1992

SVENSKA TOGOFÖRENINGEN

Gåvoredovisning för tiden 92.01.02-92.04.10

92.01.02	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MÖLKÖM	179:-
92.01.02	DAVID LIFMARK, PÅSKBERGSGATAN 8, 412 68 GÖTEBORG	60:-
92.01.02	GUNNAR HANSES, HORNSGATAN 89, 2 TR., 117 21 STOCKHOLM	100:-
92.01.02	MARIA SUNESDOTTER SVENSSON, BOX 112, 440 60 SKÄRHAMN	100:-
92.01.02	KJELL LÄRKAS, GOLFVÄGEN 7 C, 795 32 RÄTTVIK	60:-
92.01.02	MORGAN STENSSON, PL 5900 BADA HERRG., 685 00 TORSBY	40:-
92.01.08	SUSANNE JOHANSSON, VEGAGATAN 11, 1 TR, 392 33 KALMAR	300:-
92.01.10	NIKLAS HÖGBERG, C/O RYDE, GREVG. 69, 5 TR., 114 59 STOCKHOLM	140:-
92.01.10	PERNILLA AXELSSON, C/O ARNBORG, VEGAGATAN 20 891 33 ÖRNSKÖLDSVIK	100:-
92.01.13	FANNY NYSTRÖM, HALLANSVÄGEN 15, 792 00 MORA	100:-
92.01.13	GUNILLA PERSSON, ALMESÄSEN, HELAS, PL 7202, 534 00 VARA	100:-
92.01.15	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
92.01.20	SOC.DEM.KVINNOKLUBBEN, SALA, C/O I LARSSON, SLAGGB. GRUVAN 733 94 SALA	300:-
92.01.21	HANNA ÖSTMAN, LISSFORSV. 21, 780 44 DALA-FLODA	100:-
92.01.22	KG MATSSON, ASVÄGEN 1 A, 660 60 MÖLKÖM	100:-
92.01.22	SVEA ÖRNSTEDT, ÖRNSTIGEN 33 3TR, 183 50 TÄBY	150:-
92.01.23	KARINA LINDBERG HOLM, STENVÄGEN 14, 777 00 SMEDJEBÄCKEN	100:-
92.01.23	INGELA JANSSON, PL 6313, 686 00 SUNNE	100:-
92.01.23	FÖRENINGEN KARIBU, C/O VESTLUND, BERGLIDEN 6, 131 42 NACKA	50:-
92.01.27	GUDRUN SCHULZE, SMEDGÅRDEN, LENNARTSFORS, 672 00 ARJÄNG	50:-
92.01.27	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
92.01.27	TORA SIBBE, KALKUGNSVÄGEN 8 B, 597 30 ÅTVIDABERG	100:-
92.01.27	TÖGOKURS 91/92, MÖLKÖMS FHSK, BOX 66, 660 60 MÖLKÖM	110:-
92.01.28	IRENE JOHANSSON, LILLÅNGEN 4047, 661 00 SÄFFLE	75:-
92.01.28	SIGGE O GUNILLA NIWONG, FROSTÖ 261, 781 96 BORLÄNGE	100:-
92.01.29	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
92.01.29	GRETA GUNSAF, TIBBLE 178, 793 00 LEKSAND	50:-
92.01.29	ULF O. GUNNEL KÄLLSTEDT, SUNDBY SÄTERI, 640 62 MALMÖBÄCKING	100:-
92.01.29	K-A OCH GULLAN KAMPERIN, LILLGATAN 4, 660 60 MÖLKÖM	150:-
92.01.29	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÖLKÖM	200:-
92.01.31	NIKLAS HÖGBERG, C/O RYDE, GREVG. 69, 5 TR., 114 59 STOCKHOLM	75:-
92.01.31	MARIA SUNESDOTTER SVENSSON, BOX 112, 440 60 SKÄRHAMN	100:-
92.01.31	ANNELI HOURULA, SEMINARIEV. 9, 645 33 STRÄNGNÄS	100:-
92.01.31	ULLA BRODOW, EKENÄSGATAN 9, 654 68 KARLSTAD	100:-
92.02.03	VIOLA JOHANSSON, VATTNÄS 6700, 792 00 MORA	100:-
92.02.03	AGNETA OCH CHRISTER BLOMBERG-WIDEGREN, LOVISELUNDSVÄGEN 51 162 35 STOCKHOLM	100:-
92.02.03	HELMI OCH ERIK FRANKLIN, ÖSTERVÄGEN 20, 763 43 HALLSTAVIK	130:-
92.02.03	KARIN PERSSON BERTELSEN, KUNGSGATAN 7, 662 00 AMÅL	200:-
92.02.03	LÉNA JOHANSSON, SNICKARGATAN 5, 544 00 HJÖ	500:-
92.02.03	TÖGOKURS 91/92, MÖLKÖMS FHSK, BOX 66, 660 60 MÖLKÖM	3200:-
92.02.05	CATARINA SVENSSON, BRINKAG. 2, 532 32 SKARA	50:-
92.02.05	ELISABETH, PETER STRÖMBÄCK DEGERFELDT, MEJERIFLYGELN, BLOMBERG 533 93 KÄLLBY	100:-
92.02.06	INGELA MATSSON, SÖDERMANNAG. 54, 4 TR, 116 65 STOCKHOLM	236:-
92.02.07	HANNA ÖSTMAN, LISSFORSV. 21, 780 44 DALA-FLODA	100:-
92.02.10	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	50:-
92.02.10	VALTER SKÖG, SKÄFTINGEBÄCKEN 20 6TR, 163 64 SPÅNGA	63:-
92.02.10	VALTER SKÖG, SKÄFTINGEBÄCKEN 20 6TR, 163 64 SPÅNGA	64:-
92.02.11	GULL-BRITT HESSEL, IBSENG. 56, 161 59 BROMMA	200:-
92.02.14	MATS MATSSON, SUSAN VINDS VÄG 4, 660 60 MÖLKÖM	170:-
92.02.17	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
92.02.19	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	50:-
92.02.21	LOTTE JENSEN, HELLIGKORSVEJ 5 A, 119, DK-4000 ROSKILDE	100:-
92.02.25	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
92.02.26	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
92.03.02	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÖLKÖM	200:-
92.03.04	CATARINA SVENSSON, BRINKAG. 2, 532 32 SKARA	50:-
92.03.04	LARS-AKE MATSSON, LÖLLANDSGATAN 31, 164 43 KISTA	50:-
92.03.05	VIOLA JOHANSSON, VATTNÄS 6700, 792 00 MORA	100:-
92.03.06	HANNA ÖSTMAN, LISSFORSV. 21, 780 44 DALA-FLODA	100:-
92.03.06	SVEA ÖRNSTEDT, ÖRNSTIGEN 33 3TR, 183 50 TÄBY	100:-
92.03.06	BO KARLSTENS, LINDSBERG 4795, 791 91 FALUN	200:-
92.03.10	GULL-BRITT HESSEL, IBSENG. 56, 161 59 BROMMA	100:-
92.03.11	PERNILLA AXELSSON, C/O ARNBORG, VEGAGATAN 20 891 33 ÖRNSKÖLDSVIK	100:-
92.03.17	LEIF ERIKSSON, V BANGATAN 59 B, 195 00 MÄRSTA	50:-
92.03.18	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
92.03.19	NIKLAS HÖGBERG, C/O RYDE, GREVG. 69, 5 TR., 114 59 STOCKHOLM	70:-
92.03.23	TÄGO JÄRNVÄGSANSTÄLLDAS VÄNGRUPP, C/O LINDSTRÖM, SEGERSJÖV. 23 147 61 UTTRAN	100:-
92.03.24	GUSTAF ANDERSSON, VETEVÄGEN 6 B, 781 35 BORLÄNGE	50:-
92.03.24	EDVIN LILJEMARK, BRUNNSBERG 4201, 796 90 ÄLVDALEN	50:-
92.03.31	INGEMAR MOSSBERG, BÖRSELVÄGEN 6, 792 00 MORA	100:-
92.03.31	GUNILLA PERSSON, ALMESÄSEN, HELAS, PL 7202, 534 00 VARA	100:-
92.03.31	GULL-BRITT HESSEL, IBSENG. 56, 161 59 BROMMA	200:-
92.04.01	ULF O. GUNNEL KÄLLSTEDT, SUNDBY SÄTERI, 640 62 MALMÖBÄCKING	100:-
92.04.01	ANNA ARONSSON, MÖRA FHSK, SKERIÖL, 792 00 MORA	100:-
92.04.01	GUNILLA FORSSANDER-KARLSSON, MARKNADSGATAN 30, 660 60 MÖLKÖM	200:-
92.04.08	NIKLAS HÖGBERG, C/O RYDE, GREVG. 69, 5 TR., 114 59 STOCKHOLM	70:-

Summa för perioden:

11483:-